

mission oplyst, at Israel overholder våbenkonventionens protokol 3 om brandvåben.

Ifølge Financial Times fra den 12. januar benægter Israels militær at have brugt fosfor. Dog har Internationalt Røde Kors netop – jeg tror i går eller her til morgen – ifølge pressen bekræftet, at det er bevist, at det er blevet brugt, men Røde Kors har også sagt, at der ikke er bevis for, at det er blevet brugt *ulovligt*, for det er nemlig ikke forbudt at bruge det. Det er forbudt at gøre civilbefolkningen som sådan, enkelte civile eller civile genstande til genstand for angreb med brandvåben. Et tilsvarende forbud gælder kun i forhold til militære mål, såfremt disse er placeret i en koncentration af civile. Det bemærkes, at Israel ikke formelt har tiltrådt protokol 3 og dermed ikke som sådan er forpligtet af protokollens bestemmelser. Men jeg har bemærket mig, at udenrigsministeriets talsmand i Tel Aviv har meddelt, at de overholder alle konventioner.

På den ene side ser vi – det er den næste del af spørgsmålet – EU's beslutning fra december 2008 om at etablere et styrket politisk samarbejde med Israel som en god ramme til at have en dialog om netop disse spørgsmål. EU's udenrigsministre lagde i forbindelse med vedtagelsen i december om styrkelsen af forholdet til Israel eksplicit vægt på, at det skal baseres på fælles værdier, som særligt vil omfatte demokrati, respekt for menneskerettighederne, retsstats- og fundamentale frihedsrettigheder, god regeringsførelse og respekt for international humanitær lov.

På den anden side lagde vi under drøftelserne og forhandlingerne stor vægt på, at spørgsmålet om menneskerettigheder ikke blot som hidtil vil indgå som et emne for en uformel EU-Israel-arbejdsgruppe, men i stedet vil blive genstand for behandling af et formelt nedsat udvalg. Det er der skabt enighed om i EU-kredsen, og vi forventer, at det nye udvalg vil kunne begynde sit arbejde i år – men der forhandles, som jeg svarede før, ikke om det lige nu.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det fru Pernille Frahm.

Kl. 14:54

Pernille Frahm (SF):

Jeg er nu blevet sådan lidt i tvivl om, hvorvidt begge spørgsmålene blev taget op her på en gang, men jeg prøver alligevel at holde dem fra hinanden.

Når jeg spørger, er det, fordi det virker, som om Israel også bruger Gaza som et eksperimen-

tarium for en række nye våbentyper. Det er fuldstændig rigtigt, som udenrigsministeren siger, at det ikke er forbudt ifølge international lov at anvende fosforbomber, medmindre man anvender dem mod civilbefolkningen. Så er det bare, at det er svært at se, hvordan man kan undgå det i en tæt befolket by som Gaza by, hvor vi vel begge to har været, tror jeg, og har gået i gaderne og set, hvor tæt folk lever der. Hvordan kan man anvende fosforbomber i Gaza, uden at det er imod civilbefolkningen, uden at det kommer til at få den effekt? Så kan man sige, at det ikke var det, man mente, men det er lidt svært at se, hvordan i alverden man kan undgå det. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at når jeg så spørger, om man vil skærpe bestemmelserne om humanitær lov og menneskerettigheder, så er det, fordi de jo allerede findes i den eksisterende aftale, men sådan oppe under fælles værdier. Det, jeg godt kunne tænke mig, var, at det blev lidt handlingsrettet nu, for sidste sommer kom der en rapport, der viste, at der har været tilbageskridt på samtlige af de punkter, som EU i kvartetten har prioriteret i fredsprocessen. Der har været tilbageskridt på samtlige de seks prioriterede områder, og det viser jo noget om, at den strategi, man har fulgt indtil nu om anvendelse af f.eks. handelsaftalen, ikke rigtig har fungeret.

Derfor spørger jeg så, om udenrigsministeren er optaget af at nå sine mål, og om man derfor vil anvende muligheden og de forhandlinger, der er nu – selv om der er pause i dem – til at få skærpet de her bestemmelser, så de kommer ned i en handlingsrettet del af aftalen.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:56

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er mange detaljer i det spørgsmål – det kan jeg ikke her på stående fod under et mundtligt spørgsmål lave et EU-papir om. Men det vigtige er jo, at hvis vi går fra en associeringsaftale til den næste aftale, som er under forhandling, men som er gået i stå for øjeblikket, så får vi en underkomité for menneskerettigheder. Der er jo så mange elementer i menneskerettighederne, og der har jeg svært ved lige på stående fod at sige, at lige nu skal det være de og de menneskerettigheder, man sætter øverst; for i en anden situation – om 14 dage, om en måned eller tre – så er det noget andet, man vil have op øverst. Derfor er de jo nævnt, og det betyder, at de alle sammen